

ת"פ 53760/05/19 - מדינת ישראל נגד נזאר אעלימי, עבד אל פתאח אעלימי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 53760-05-19 מדינת ישראל נ' אעלימי(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופט ארז פורת
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. נזאר אעלימי (עצור בפיקוח)
2. עבד אל פתאח אעלימי (עצור בפיקוח)

החלטה

1. בפניי בקשה נוספת של הנאשם 1, נזאר עלימי, להורות על עיכוב ריצוי עונש המאסר שנגזר לו, במסגרת הסדר טיעון שנכרת בין הצדדים ואומץ על ידי.

2. עיינתי בבקשה ובתגובת המאשימה. כידוע, האנטרס הציבורי תומך בריצוי עונשי מאסר, סמוך ביותר להטלתם. טענותיו של הנאשם 1, מצויות במישור המצב הבריאותי השורר, ומצבו הבריאותי שלו עצמו. כן נטען לצפייה להגשת בקשת חנינה לנשיא המדינה.

3. מצבו הבריאותי של הנאשם 1, היה ידוע, ואין בו, כשלעצמו, מניעה מריצוי עונש מאסר. כידוע, לגורמי שב"ס יכולת להחזיק בכליאה גם מי שסובל ממחלות רקע שונות, כמו הנאשם 1.

4. חששו של הנאשם 1, להידבק בנגיף העכשווי, נענה בכך שלעת הזו, אין תחלואה כזו בתוככי מתקני הכליאה. החשש כי הנאשם 1, ידביק מאן דהוא, יטופל, ללא קושי, כפי שנעשה, עם כל מי שנעצר או נכלא בעת הזו.

עונש המאסר בעניינו של הנאשם כבר נדחה פעם אחת, ונדמה כי הרצון האמיתי העומד מאחורי בקשתו, הוא לאפשר בידו ריצוי העונש יחד עם בנו, הנאשם 2, שעניינו נדחה על רקע צמצום פעילות בתי המשפט בימים האחרונים. ענין זה כשלעצמו, לא מצדיק העתרות לדחית ריצוי העונש.

גם בקשת חנינה, אינה מצדיקה, על פי ההלכה הפסוקה דחייה בריצוי העונש(ע"פ 5821/99 פארס נגד מדינת ישראל).

משך המאסר שנותר לנאשם 1 לרצות, כפי טענתו, הינו תלוי שיקולים מנהליים שלעת הזו, טרם התגבשו.

הטעמים בבסיס הבקשה, כאמור, גם בהצטברם, אינם מטילים את הכף לעבר העתרות לבקשה ולפיכך על הנאשם 1 להתייצב לריצוי עונשו במועד שנקבע.

ככל שבנו, הנאשם האחר, ייבקש להעצר, באותה העת, ונוכח עונש מאסר מוסכם, שאליו עתרו הצדדים בעניינו של הבן,, ושטרם נגזר בשל צורך בתסקיר שירות המבחן, יודיע הסנגור על כך, וינתן צו מעצר, בהסכמה, בענין הבן.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אדר תש"פ, 23 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.